

Neznáte-li dosud P.R.D.I. (název je odvozen z počátečních písmen křestních jmen členů souboru) a chcete-li přiblížení k jiné skupině, vězte, že to není možné. Muzikanti kapely ve svých různých hudebních obdobích včetně toho probíhajícího, se podíleli a podílejí na velmi různorodých hudebních projektech. Jejich zkušenosti a celková vyhranost se úspěšně podepsala na zvuku jejich druhé desky Wapi Gigi, který ač inspiraci nasává z mnoha žánrů, přesto je typicky svůj. Kapela má hutný a vyvážený zvuk. Oproti živým koncertům, kde do popředí vystupuje kromě kapelníka Romana Pokorného i výborný sólový hráč na elektrickou kytaru Michal Růžena Chroňák, na desce je jasně slyšitelné naprosté podřízení se celé kapele. Navíc písničky jsou tu podbarveny i dívčími hlasy.

Spíš k folku než jinam míří texty, lépe řečeno zhudebněné básničky Jiřího Žáčka (co by se jim dalo vytknout?), texty Romana Pokorného se zase blíží textům rockovým, když vynechám sladce popové "Málo mám" (jistě by po této písni mohla sáhnout řada našich rádií) a pestrá paleta doplňuje i lehká ironie a humor. Pravda je, že v "Sedím u mísy" přechází v těžší kalibr a dovedl bych si desku představit i bez tohoto drsného příběhu ze života, u kterého by slabší povahy mohly mít potíže. Zato na koncertech by mi tato písnička určitě chyběla. I tak těžká témata, jako sebevrah nebo deprese, dokáže skupina pojmout tak, že po poslechu ve vás uvízne malý střípek životního otazníku, ale přesto nemáte chuť se jít pověsit či spolykat prášky.

Krásný nadhled kapela předvádí ve své úpravě známé "Zátoky". Barvitě popisuje těžký osud

P.R.D.I. - Wapi gigi... aneb 42:41 minut dobré muziky + MP3

Napsal uživatel Belmondo
Úterý, 01 Duben 2003 13:30

muzikantů, kteří se nedrží jedné jediné své, za všech okolností správné, žánrové škatule a kteří se neberou příliš vážně (jak P.R.D.I. sami o sobě pravdivě tvrdí) a muzika je prostě baví bez ohledu na konzervativnost řádky posluchačů. A to nakonec považuji za největší přínos skupiny, i když ortodoxně vymezené (záměrně se mi nechce použít ostrého výrazu "omezené") vyznavače folku, trampáren, blues, rocku, beatu a všech možných dalších žánrů, jejichž vliv ve zvuku skupiny objevíte, asi nepotěší. Zato příznivce žánru hudby "dobré" právě naopak. A věřím, že je nás víc.

Deska se narodila za dobré spolupráce se zvukařem a režisérem celého projektu Jirkou Maškem v jeho studiu Good day records a vydal ji ADC systems. Jelikož nechci doporučovat zajíce v pytli, není nic jednoduššího než na internetu otevřít stránky www.prdi.cz a ve formátu mp3 si poslechnout ukázky písniček z desky. A kromě toho kapelu najdete v Praze pravidelně na třech tradičních místech - v hospodě Na Slamníku (kde se pořádají koncerty) nebo v klubech Kain a Mlejn.

P.R.D.I.

Roman Pokorný - akustická kytara, zpěv
Michal "Růžena" Chroňák - elektrická kytara
Pavel Geisler - bicí, zpěv
Daniel Brož - elektrické housle
Ivan Exner - basa
Ivo Horňáček - akustická kytara, zpěv
a hosté

Písničky:

[Moje sladká](#) , [Mám tě rád](#) , [Wapi gigi](#) , Hořká múza, Pět let, [Deprese](#) , Málo mám, Sedím u mísy, To se někdy stává, Oblázek, Tma beze snů,
[Zátoka](#)

.